

altsaa ikke medregnet Formueskat paa Selskaber, som jeg straks skal komme til.

Endelig er der tilbage Ejendomsskyldlovsforslaget, der kun vil indbringe 4 Mill. Kr. udover det, som den ordentlige Ejendomsskyld vilde have indbragt i 1919—20. Jeg maa gaa ud fra, at dette vilde have været en Smule over 7 Mill. Kr., og efter denne Forhøjelse op til 2 p. m. regnes Ejendomsskylden at ville indbringe $11\frac{1}{3}$ Mill. Kr., saa jeg tør ikke gaa ud fra, at det er mere end 4 Mill. Kr. mere, det drejer sig om.

Alle de her nævnte Lovforslag, hvis de bliver ophøjet til Lov, vil altsaa indbringe 187 Mill. Kr. Saa har jeg ikke medregnet Selskabsformueskatten, fordi det er overmaade vanskeligt at skønne om den. Jeg vilde dog tro, at 5 Mill. Kr. var lavt ansat, og at man maaske ogsaa kan regne med 10 Mill. Kr. Endelig har jeg ikke medregnet og ikke ment at burde medregne, hvad Arveafgiften, naar den forhøjes, kan tænkes at ville indbringe — den er jo vedvarende og ganske uberegnelig —, og heller ikke, hvad der vil indkomme, hvilket i og for sig ikke vil være ubetydeligt, ved den vedtagne Lov om forøget Stempelafgift ved Overdragelse af fast Ejendom. Men da denne vil gaa ind paa den almindelige Post for Stempelafgift, vil man heller ikke umiddelbart kunne finde Forøgelsen.

Men jeg tror altsaa at turde sige, at disse Lovforslag vil indbringe op imod 200 Mill. Kr. uden naturligvis at kunne indestaa for Beløbet med fuld Sikkerhed. Paa den anden Side har jeg ogsaa ment og skal sige nogle Ord derom, at det er nødvendigt for Staten at kunne regne med en saadan Indtægt under de Omstændigheder, der kan komme til at foreligge, og skulde man endelig ville bort fra at faa saa stor en Indtægt, er der givet Mulighed for, at man ved kgl. Resolution kan forandre den Indtægt, som *kan* indvindes ved disse Love.

Men jeg maa have Lov til at sige noget om, hvorledes den finansielle Situation i Øjeblikket er, og hvad man deraf kan slutte for Fremtiden — det skal ikke tage meget af Tingets Tid.

Det stiller sig saaledes for de 7 Maaneder af indeværende Finansaar, hvorover jeg har Opgørelse, fra den 1. April til Slutningen af Oktober — jeg har desværre ikke en Opgørelse, der medindfatter November, paa Grund af Sygdom i Statsbogholderiet, hvis den ikke havde været, vilde jeg i Dag ogsaa have haft

Opgørelse over November —, at Udgiften paa §§ 8—25 har været 234,9 Millioner, altsaa omtrent 235 Millioner, desuden paa § 26 omtrent 11 Millioner. Skønt denne sidste Udgift er af en noget anden Karakter end de øvrige Statsudgifter — det er Afdrag paa Gæld og Anbringelse af Statens Formue i offentlige Arbejder og lignende —, saa er det dog nødvendigt at tage den med under en saadan Beregning. Penge skal jo udredes og ikke gerne under de nuværende Forhold af Kassebeholdningen, hvad der ellers kunde være Rimelighed for. Derved naar jeg til en Udgift i disse 7 Maaneder af 246 Millioner, og hvis jeg regner efter, hvad her foreligger, vil de næste 5 Maaneder give omtrent 35 Millioner Udgift pr. Maaned, og saa kommer jeg altsaa til en yderligere Udgift af 175 Millioner. Dette bliver 420 Millioner for indeværende Finansaar. Heri er ikke medregnet Lønningstillæg til Statens Tjenestemænd efter de vedtagne Love. Denne Udgift kan jeg ikke regne til mindre end 20 Millioner, rundt regnet, og jeg har heller ikke medregnet Tillægstidsperioden April og Maj, som efter Erfaringen vil give en Udgift af ca. 20 Millioner, der maa regnes med til det forløbne Finansaar. Endelig maa man regne med, at der skal finde en Afskrivning Sted paa Statens Varebeholdninger, dels paa Grund af Tab og dels paa Grund af Tilskud, og en saadan Afskrivning anslaaer jeg ikke til mindre end 20 Mill. Kr., saaledes som jeg nævnte i Folketinget; det er ogsaa det Beløb, der er afskrevet i 1917—18. I Øjeblikket er Statens Varebeholdninger — det tør jeg maaske have Lov til at nævne — ansat til omtrent 101 Mill. Kr., og at der paa dette Beløb bør finde en Afskrivning Sted af 20 Mill. Kr., tør jeg ikke benægte. Herved kommer jeg op til de 480 Mill. Kr., jeg tidligere har nævnt.

Jeg maa have Lov til ganske kort at anføre, hvorledes det forholder sig med Indtægten. Den var i de nævnte 5 Maaneder 222 Mill. Kr., medens den i det samme Tidsrum i 1917—18 var 172 Mill. Kr., altsaa 50 Mill. Kr. mindre. Jeg skal indrømme, at ogsaa med Hensyn til Indtægten er det en skønsæssig Opstilling, jeg derigennem faar, thi naturligvis kan der i disse 7 Maaneder, ikke mindst i Oktober Maaned, i hvilken de overordentlige Indkomstskatter falder, være en tilfældig Forskel, men jeg har nu intet andet Grundlag at gaa ud fra. Da nu Indtægten i 1917—18 var 375,4 Mill. Kr. paa §§ 1—7, synes jeg, at jeg har Lov til at